

1 Szilárd Cseke: *Pád z krajnice*, 2017 – 2018 (rozpracované dielo), Kunsthalle Bratislava, majetok autora
 Szilárd Cseke: *Fall by the Roadside*, 2017-2018 (work in progress), Kunsthalle Bratislava, courtesy of the artist

2-3 Szilárd Cseke: *Udržiavateľ identity*, 2015, zvukové efekty, elektrické ovládanie a ventilátory, polystyrénové gule, PVC fólia a trubice, LED svetelné trubice, oceľ, plexisklo, variabilné rozmery, Maďarský pavilón na 56. *Biennale umenia v Benátkach*, majetok autora

4 Szilárd Cseke: *Sustainable Identities*, 2015, sound effects, electrical control and fans, polystyrene balls, PVC-foil and tubes, LED light tubes, steel, plexi, dimensions variable, Pavilion of Hungary at the 56th International Art Exhibition – La Biennale di Venezia, courtesy of the artist

5 Szilárd Cseke: *Illúzia progressu*, 2012, pneumatiky, guľôčky z polystyrénu, elektrické ovládanie a ventilátory, žiarivky, oceľ, variabilné rozmery, majetok autora
 Szilárd Cseke: *Illusion of progress*, 2012, tires, polystyrene balls, electrical control and fans, fluorescent tube, steel, 184 x 220 x 95 cm, *International Art Fair – ViennaFair*, courtesy of the artist

6 Szilárd Cseke: *Prísloby*, 2015, HD video, 6 min., videozázis, video: Szilárd Cseke and Mihály Lukács, foto: Máté Lukács, Maďarský pavilón na 56. *Biennale umenia v Benátkach*, majetok autora
 Szilárd Cseke: *Spacers*, 2015, HD video, 6 min., video still, video: Szilárd Cseke and Mihály Lukács, photo: Máté Lukács, Pavilion of Hungary at the 56th International Art Exhibition – La Biennale di Venezia, courtesy of the artist

KHB
 Kunsthalle
 Bratislava

MINISTERSTVO VONKÁJŠÍCH EKONOMICKÝCH VZŤAHOV
 A ZAHRAJNÝCH VEĽI MAĎARSKA
 Balassiho inštitút
 Maďarský inštitút
 v Bratislave

KARTS
 MAĎARSKÝ ALTERNATÍVNY
 ART FUNDATION

MINISTERSTVO HUMANITÁRNYCH VED
 MAĎARSKO
 UNIVERSITY OF ART AND DESIGN BUDAPEST

HUNGARIAN
 UNIVERSITY
 OF FINE ARTS

Partner výstavy
 Partners of the exhibition

OTVORENÉ / OPEN
 Pon: 12:00 – 19:00 / Mon: 12 – 7 p.m.
 Uto: zatvorené / Tue: closed
 Str: 13:00 – 20:00 / Wed: 1 p.m. – 8 p.m.
 Štv – Ned: 12:00 – 19:00 / Thu – Sun: 12 – 7 p.m.

Vstup voľný / Free entry

Kunsthalle Bratislava
 Nám. SNP 12, Bratislava
 Slovenská republika

www.kunsthallebratislava.sk

MINISTERSTVO
 Kultúry
 SLOVENSKEJ
 REPUBLIKY

SLOVENSKE
 ELEKTROENERGETICKÉ
 PODNIKY
 S.E.P.

SITA
 Sme tu pre vás už 28 rokov

BRATISLAVADEN
 Bratislavský interaktívny denník

Media partner
 Media partner

Pád z krajnice
 / Fall by the Roadside

LAB
 Kunsthalle
 Bratislava

SZILÁRD CSEKE

Kurátorka / Curator: Kinga German

OTVORENIE / OPENING
 7. december 2017 od 17:00 do 20:00 hod.
 December 7th 2017 from 5 until 8 p.m.

TRVANIE VÝSTAVY / DURATION
 8. december 2017 – 4. február 2018
 December 8th 2017 – February 4th 2018

Pád z krajnice

Fall by the Roadside

Kinga German
kurátorka / curator

Szilárd Cseke: *Sťahujeme sa do zahraničia*, 2013, elektrické ventilátory, polystyrénové gule, žiarivky, nábytok atď., *Museum Kicell – Municipal Gallery, Chapel Exhibition Space*, majetok autora, foto: Miklós Sulyok

Szilárd Cseke: *We Are Moving Abroad*, 2013, electrical fans, polystyrene balls, fluorescent tubes, furnitures, etc., *Museum Kicell – Municipal Gallery, Chapel Exhibition Space*, courtesy the artist, photo: Miklós Sulyok

„Keďže sme súčasťou celku, musíme nájsť zmysel nielen v našich zložitých osobných vzťahoch, ale aj vo vzťahoch v globálnom kontexte.“

Gerhard Johann Lischka

Szilárd Cseke vytvoril v priestore *Kunsthalle LAB* priestorovo štedrú a zrelú inštaláciu s názvom *Pád z krajnice*, ktorá je bohatá na množstvo alúzií. Site specific dielo tvorí veľký kinetický model, ktorý kladie mnoho aktuálne rezonujúcich otázok, pričom zároveň funguje aj ako kritický model pre diskusiu a intervenciu.

Cieľom autora bolo vytvoriť komplexný systém – prostredie, v ktorom sa ustavične niečo deje: biele ping-pongové loptičky neprestajne uháňajú po bricolážovom chodníku, poháňané ventilátormi a turbínami. Cestu im kríži množstvo prekážok a nástrah. Loptičky sú z času na čas presmerované z trasy do strmo stúpajúcich transparentných, ba dokonca aj nepriehľadných rúr, pričom niektoré z nich vypadnú a zídu tak zo svojej cesty. Iné loptičky však naberú vysokú rýchlosť a vletia rovno do presklených stien výstavného priestoru, od ktorých sa odrazia a dopadnú nazad na vytýčenú trajektóriu. Štyri polycarbonátové dosky, ktoré slúžia ako steny, fungujú ako zátarasy pre poskakujúce loptičky, vďaka ktorým nespádnu na zem. Zároveň pokračuje ich cesta po chodníku vystlanom zrkadlovou fóliou a osvetlenom LED trubicami: reflektory a drôtené sitá lámu svetlo a slúžia ako priechody a prekážky na trase loptičiek. „Premávka“ je veľmi intenzívna, pohyb a kĺzanie sú nepredvídateľné, pričom konštantne hrozí pád z trasy. Svoju rolu v procese zohráva aj šťastná náhoda založená na interakcii s návštevníkmi, ktorí môžu spadnuté loptičky zdvihnúť a vrátiť ich na trať – na diaľnice našich životov? Stúpame a padáme, odrážame sa a znovu nachádzame svoju cestu.

Inštaláciu v podobe akejsi makety dráhy, ktorá vyplňa priestor galérie, možno chápať ako symbol života. Kontinuálny priebeh akcie a neustály pohyb pretrváva, keďže je cyklický. Za dunenia a vrnenia ventilátorov si návštevníci ako pozorovatelia uvedomia, že sa ako ľudia stávajú centrom diania, takmer bohorovnými aktérmi či prinajmenšom spoluúčastníkmi napomáhajúcimi akcii. Keď sa rozhodnú zasiahnuť do inštalácie a vrátiť loptičku naspäť na trať, aby mohla pokračovať na svojej nekonečnej ceste, vybavajú sa im príbuzné zážitky či okamihy z vlastného života – v minulosti možno svojím gestom či rozhodnutím niekoho pomohli znova nasmerovať na správnu cestu prostredníctvom interakcie s danou osobou. Ako tvrdí Georg Simmel, „život je pohyb“. Dôležitou súčasťou neprestajného pohybu sú dobré skutky, ktoré zároveň tvoria významnú zložku celistvosti existencie.

Bratislavská výstava Szilárda Csekeho implikuje ľudský osud, životnú skúsenosť migrantov, vystažovalcov či ľudí, čo čelili veľkým životným zvrátom, keď prežívali okamihy plné eufórie či zúfalstva. Model cesty má preto spoločenský i osobný rozmer, podobne ako predchádzajúca autorova inštalácia *Udržiateľné identity* (Sustainable Identities) Bienále umenia v Benátkach (Maďarský pavilón, 2015). Veľké biele gule sa kontinuálne pohybovali tam a späť v transparentných trubicách, ktoré sa ťahli po celom výstavnom priestore, upriamujúc pozornosť na formovanie identity. Sústava trubic nad hlavami návštevníkov rozdeľovala priestor na niekoľko častí. Cesty bolo možné vnímať ako trasy identít, ako skonštruované obrazy v pohybe.

„Szilárd Cseke stavia na špecifickej tradícii v kinetickom umení, ktorá využíva poetiku a dynamiku pohyblivých súčastí v mobilných environmentoch na podnietenie úvah o komplexných sociálnych, ekonomických či ekologických procesoch.“ (Fritz Emslander)

Už desiatky rokov tvoria umelci objekty, ktoré využívajú pohyb a prostredníctvom použitých materiálov a kritických názvov vyvolávajú v divákoch určité asociácie. Ako vysvetlil Cseke v jednom rozhovore, cieľom kinetického objektu *Dobry pastier* (Good Shepherd) z roku 2013 bolo „vytvoriť kritický model súčasného sociálneho systému“. (Artguideeast, 2015/02/16)

Esaj sociológa Dirka Baeckera s názvom *Ďalšia spoločnosť* (Next Society) z roku 2007 rozoberá súčasnú umeleckú teóriu i prax. Mnohí však – podľa všetkého – nevnímajú jeho umeleckú činnosť ako tvorbu umeleckých artefaktov. Umelecké dielo nie je cieľom tvorby, ale jej surovinou. V tomto ponímaní by teda Csekeho výstava v bratislavskom priestore *Kunsthalle LAB* nemohla byť statická ani nezávislá od konkrétneho priestoru, pretože je zároveň surovinou, ale aj akousi traťou plnou alúzií či abstraktným systémom.

„Csekeho inštalácia nám ponúka možnosť vytvoriť si priestor na rozjímánie, pričom nám zároveň pripomína, že každý z nás je vo svojej podstate cestovateľom.“

Daniela Gottschlich

„We must find meaning not simply for our complex personal interrelationships, but also for interrelationships in the global context, as we are part of the whole.“

Gerhard Johann Lischka

With the display at the *Kunsthalle LAB* entitled *Fall by the Roadside* Szilárd Cseke realised a spacious, mature installation rich in allusions. The site specific installation is a big kinetic model, a work of art which presses contemporary questions. Cseke put up the installation as a critical model for discussion and intervention.

The goal was to create a complex system, a space filled with eventful life: on a bricolage-path, white table tennis balls continuously rush on the „road“, driven by fans and turbines. The route of the balls is full of obstacles and ambushes. The spheres are occasionally directed from the plotting board into the steeply escalating transparent or even opaque tubes, while some of the spheres fall off, leaving the path. Some balls acquiring a high speed, fly straight into the windows of the exhibition space, from which they bounce back, falling back onto the designated trajectory. Four polycarbonate plates, acting as walls, protect or obstruct the bouncing balls from falling to the ground. Meanwhile, the path paved with mirror films and lit with LED light-tubes continues: air deflector plates, wire grids refract the light and guide or obstruct the track of the balls. The „traffic“ is huge, the motion and the sliding is unpredictable, with the constant danger of dropping off the path. The presence of serendipity is also there, with the visitor’s interaction, who can pick up and put back one of the fallen spheres. Onto the highways of our lives? Ascending and falling under, bouncing back and rebounding.

The installed, maquette-like, route filling up the gallery space can be understood as a symbol of life itself. A performative dimension and a process, the timely progress doesn’t end, as it is cyclic. Surrounded by the ventilators’ humming winds and loud, humdrum noise, the visitor as the observer realizes: he/she is at the center, as a human, almost god-like, or at least in a supportive position. Upon intervention, if he/she puts back the ball upon its fall into its ever-lasting cycle, he/she can relive her/his own similar moments, experiences. When in the past with a gesture, a decision, with a small movement he/she helped someone; helped someone to get back on a track, performing an interaction that was designated to him/her. According to George Simmel, „life is motion“. Complementing perpetual motion, as a significance of the wholeness of existence, good deeds are also a huge part of the process.

The Bratislavan display by Cseke Szilárd is an implication of human fate, the experiences of migrants, expats, lifestyle changers: survivors of euphoric and desperate situations. So the route-model is valid both on a communal and a personal level, like the former site-specific spatial installation entitled *Sustainable Identities*, at the Biennale Arte in Venezia (Hungarian Pavilion, 2015). Big white balls continuously moved back and forth inside seven translucent tubes, which were stretched across the space, and they called attention to identity formations. The system of tubes above the visitors’ heads divides the space into segments. The paths could be interpreted as routes of identities, as constructed images in motion.

„Szilárd Cseke builds on a specific tradition within kinetic art which uses the poetry and dynamism of movable parts in mobiles and environments in order to create images of thought for complex social, economic or ecological processes.“ (Fritz Emslander)

For decades, the artist has been creating objects which incorporate movement and which, through their materials and critical titles function as associative elements. Cseke explained in an interview: by the kinetic object *Good Shepherd* (2013) the goal was, to form a „critical model of contemporary social systems“. (Artguideeast, 2015/02/16)

Sociologist’s Dirk Baecker’s writing that appeared in 2007 as *Next Society* is analyzed by contemporary art theory and art practices. It seems many don’t see his artistic endeavour as a production of artistic artefacts. An artwork is not the goal of art, but its raw ingredient. This means that Cseke’s exhibition in the *Kunsthalle LAB*, couldn’t have been static and it couldn’t have been independent of the given space. It is simultaneously: a raw ingredient, a plotting board full of innuendos and an abstract system.

„Cseke’s installations offer the possibility to create space to contemplate and remind us that we are travellers.“

Daniela Gottschlich

Preklad / Translation: Martina Petáková

SZILÁRD CSEKE

(*1967, Pápa, Maďarsko) žije a tvorí v Budapešti. Absolvoval magisterské štúdium na *Fakulte hudby a vizuálneho umenia* na *Univerzite v Pécsi* (1995). Mobilné objekty začal vytvárať v polovici deväťdesiatych rokov 20. storočia. Diela Szilárda Csekeho často skúmajú globálne otázky a otázky identity, ktoré sa dostávajú do kolízie s témami migrácie a osobného rozhodovania. Na problematiku udržateľnosti poukazuje prostredníctvom kombinovania nájdených a recyklovaných objektov. Samostatne vystavoval v renomovaných galériách súčasného umenia vo svete ako *Maďarský pavilón na 56. Bienále umenia v Benátkach* – projekt *Sustainable Identities* (2015); *Ani Molnár Gallery* na *Art Brussels* (2016); *Boca Raton Museum of Art*, Miami (2016); *Balassi Institute*, Brussels (2016); *Ani Molnár Gallery* na *The Armory Show*, New York City (2015); *Ani Molnár Gallery* na *ARCO*, Madrid (2014) a mnohých ďalších. Bol ocenený prestížnou cenou *Munkácsy Prize* (2014) a *Derkovits Scholarship* (1997).

(*1967, Pápa, Hungary) lives and works in Budapest. Having received his Master’s degree in Fine Arts from *University of Pécs – Faculty of Music and Visual Art* (1992 – 1995), he started to create mobile objects in the mid-nineties. The works of Szilárd Cseke often explore global issues, and questions of identity are frequently brought into collision with themes of migration and personal decision-making, and he alludes to the question of sustainability through a combination of found and recycled objects. He has been showing in solo exhibitions at reputed galleries and events of contemporary art worldwide, including *Pavilion of Hungary* at the 56th International Art Exhibition – *La Biennale di Venezia* – project *Sustainable Identities* (2015); *Ani Molnár Gallery* at *Art Brussels* (2016); *Boca Raton Museum of Art*, Miami (2016); *Balassi Institute*, Brussels (2016); *Ani Molnár Gallery* at *The Armory Show*, New York City (2015); *Ani Molnár Gallery* at *ARCO*, Madrid (2014) among many others. He has been awarded the prestigious *Munkácsy Prize* (2014), and the *Derkovits Scholarship* (1997).